

Dosarul nr. 2ra-1705/21

Prima instanță - (Judecătoria Cahul, sediul central) jud: M. Bușuleac
Instanța de apel - (Curtea de Apel Cahul) jud: G. Vavrin, I. Dănăilă, T. Berdilă

ÎNCHEIERE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Municipală „Gospodăria Comunal Locativă Cahul” și a recursului declarat de Movilă Alexandru și Movilă Vera,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală „Gospodăria Comunal Locativă Cahul” împotriva lui Movilă Alexandru și Movilă Vera cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile publice de gospodărie comunală,

împotriva deciziei din 27 iulie 2021 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă :

La 27 ianuarie 2020, ÎM ”Gospodăria Comunal Locativă Cahul” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Movilă Alexandru și Movilă Vera, prin care a solicitat, conform cererii de concretizare din 5 august 2020 (f.d.93), încasarea datoriei pentru perioada 1 februarie 2017 – 1 decembrie 2019, în sumă de 3 488,25 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că pârâții Movilă Vera și Movilă Alexandru, sunt proprietari ai apartamentului situat în blocul locativ ce se află în gestiunea ÎM „Gospodăria Comunal Locativă Cahul”, care prestează servicii privind deservirea fondului locativ, ce includ: deservirea fondului locativ de către meșteri, dispeceri; cheltuieli pentru întreținerea mijloacelor fixe; deservirea și reparația curentă a sistemelor interne, apă și canalizare, care sunt calculate din suprafața apartamentului și constituie 1,20 lei la 1m², iar evacuarea deșeurilor menajere de o persoană, costul căruia constituie 11 lei.

S-a invocat că pârâții se eschivează de la achitarea plății pentru serviciile prestate de întreprinderea municipală.

Prin hotărârea din 29 aprilie 2021 a Judecătoriei Cahul, sediul central, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de ÎM ”Gospodăria Comunal Locativă Cahul”.

S-a încasat în mod solidar de la Movilă Alexandru și Movilă Vera în beneficiul ÎM „Gospodăria comunal Locativă Cahul” suma de 3 488,25 de lei și 270 de lei cu titlu de taxă de stat, în total suma de 3 758,25 de lei.

La 14 mai 2021, Movilă Vera și Movilă Alexandru au declarat apel împotriva hotărârii din 29 aprilie 2021 a Judecătoriei Cahul, sediul central, solicitând casarea ei și emiterea unei hotărâri noi de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 27 iulie 2021 a Curții de Apel Cahul, s-a admis apelul declarat de Movilă Vera și Movilă Alexandru.

S-a modificat hotărârea din 29 aprilie 2021 a Judecătoriei Cahul, sediul central în partea încasării datoriei pentru serviciile comunale prestate, prin micșorarea sumei încasate de 3 488,25 de lei până la suma de 1 385 de lei.

În rest, hotărârea din 29 aprilie 2021 a Judecătoriei Cahul, sediul central, s-a menținut.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a reținut că, probele anexate la materialele cauzei demonstrează datoria pe care o au pârâții Movilă Alexandru și Movilă Vera față de ÎM „Gospodăria Comunal-Locativă Cahul” în legătură cu neachitarea plăților lunare pentru serviciile publice de gospodărie comunală, în partea ce vizează evacuarea deșeurilor și întreținerea blocului locativ pentru perioada 1 februarie 2017 – 1 decembrie 2019, calculată reieșind din tariful stabilit prin decizia Consiliului orașenesc Cahul nr. 6/4(42/4)-XXIII din 6 mai 2010, de 0,45 lei lunar pentru 1 m².

Astfel, având în vedere perioada pentru care s-a format datoria la serviciile comunale, suprafața apartamentului de 85 m² și tariful de 0,45 lei lunar pentru 1 m², Colegiul instanței de apel a concluzionat că datoria pârâților Movilă Alexandru și Movilă Vera față de ÎM „Gospodăria Comunal Locativă Cahul” constituie 1 385 lei (3 488,25 lei (suma solicitată spre încasare) – 2 103 lei (suma achitată de pârâți)) = 1385 lei (suma datorată).

La 22 septembrie 2021, prin intermediul poștei (f.d.193), ÎM „Gospodăria Comunal Locativă Cahul” a declarat recurs împotriva deciziei din 27 iulie 2021 a Curții de Apel Cahul, solicitând să fie admis recursul, casată integral decizia instanței de apel și menținută hotărârea primei instanțe.

În motivarea recursului, a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată în baza temeiurilor de recurs prevăzute de art. 432 alin. (2) lit. b) și c) din Codul de procedură civilă.

A remarcat că, sunt ilegale alegațiile instanței de apel că pentru perioada 1 februarie 2017 – 1 septembrie 2019 se impune calcularea datoriei la tariful de 0,45 lei m², așa cum prin decizia Curții de Apel Cahul din 11 octombrie 2018 a fost anulată în parte Anexa la decizia Consiliului orașenesc Cahul nr. 1/29 (15/29)-XXV din 23 februarie 2017.

Or, decizia Curții de Apel Cahul menționată a devenit definitivă și executorie la data pronunțării, 11 octombrie 2018, iar potrivit art. 29 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, actul administrativ anulat, în tot sau în parte, încetează a produce efecte juridice din momentul în care hotărârea instanței de contencios administrativ devine irevocabilă.

În acest context, a reținut că, micșorarea sumei datorate este vădit ilegală.

Consideră că o altă ilegalitate este că, instanța de apel nu a reținut că, prin decizia Curții de apel Cahul din 11 octombrie 2018 a fost anulată în parte Anexa la

decizia Consiliului orășenesc Cahul nr. 1/29 (15/29)-XXV din 23 februarie 2017, însă decizia consiliului în forma în care a fost adoptată nu a fost anulată.

Deci, având în vedere că prin adoptarea deciziei Consiliului orășenesc Cahul nr.1/29 (15/29)-XXV din 23 februarie 2017 a fost actualizat tariful la serviciile comunale (act administrativ în vigoare până la zi), decizia Consiliului orășenesc Cahul nr. 6/4 (42/4) - XXIII din 6 mai 2010 s-a consumat, or potrivit art. 19 din Legea privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale nr. 317-XV din 18 iulie 2003 (în vigoare la 23 februarie 2017), acțiunea actului normativ încetează dacă acesta: d) s-a consumat.

Prin urmare, consideră că concluzia instanței că, la caz s-ar impune calcularea tarifului pentru serviciul prestat în baza unui act administrativ care și-a încetat acțiunea, este contrară legii.

La 22 octombrie 2021, prin intermediul poștei (f.d.209), și Movilă Alexandru și Movilă Vera au declarat recurs împotriva deciziei din 27 iulie 2021 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului, au exprimat dezacordul cu soluția instanțelor de judecată ierarhic inferioare, invocând că au fost încălcate normele de drept material, prin interpretarea eronată a legii.

A menționat că, instanțele de judecată nu au ținut cont de prevederile art. 50 alin. (1) și (3) și art. 51 alin. (9) din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015 și art. 3 din Hotărâre Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002 despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 18 august 2021, prin intermediul poștei (f.d.182).

Potrivit avizelor de recepție anexate la dosar (f.d.184, 185, 186), decizia instanței de apel a fost recepționată de către Movilă Alexandru la 2 septembrie 2021, de către Movilă Vera la 1 septembrie 2021 și de reprezentantul ÎM „Gospodăria comunal Locativă Cahul” la 28 august 2021.

Din aceste considerente, Colegiul consideră recursurile declarate în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copiile cererilor de recurs au fost comunicate părților. Însă până la data examinării admisibilității recursurilor, intimații nu au depus referințe.

Examinând temeiurile recursurilor declarate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs depuse nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursurile declarate de ÎM „Gospodăria Comunal Locativă Cahul” și de Movilă Alexandru și Movilă Vera, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul depus de Întreprinderea Municipală „Gospodăria Comunal Locativă Cahul” și recursul depus de Movilă Alexandru și Movilă Vera.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari